

Dosarul nr. 3ra-1497/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. O. Țurcan)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Cimpoi, I. Secieru, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Tersis - Comp”, reprezentată de avocatul Artur Tarlapan

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Tersis - Comp”, reprezentată de avocatul Artur Tarlapan împotriva Serviciului Fiscal de Stat (succesor în drepturi al Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău) cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva deciziei din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Tersis - Comp” și menținută hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, prin care a fost respinsă acțiunea

constată:

La 21 octombrie 2016, SRL „Tersis - Comp”, reprezentată de avocatul Artur Tarlapan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că la 24 iunie 2016, de către colaboratorii Direcției antifraudă și investigare fiscală a Inspectoratului Fiscal Principal de Stat a fost întocmit actul de control fiscal nr. 3-553841, potrivit căruia a fost constatată o pretinsă încălcare de către SRL „Tersis - Comp” a prevederilor Codului fiscal la efectuarea unor operațiuni economice cu SRL „Paller Grup”.

La 28 iunie 2016, SRL „Tersis - Comp” a recepționat actul de control menționat.

A menționat că potrivit constatărilor făcute în actul de control, datele indicate în facturile fiscale FA 2133444 din 4 martie 2016, FA 2133449 din 11 martie 2016, FA 2133458 din 16 martie 2016, FA 2133460 din 18 martie 2016,

FA 2133462 din 21 martie 2016, FA 2133464 din 23 martie 2016, FA 2133466 din 25 martie 2016 și FA 2133473 din 30 martie 2016, emise de SRL „Paller Grup”, nu reprezintă fapte economice pentru care au fost întocmite.

În susținerea acestei concluzii, inspectorii fiscali au invocat faptul că facturile fiscale nu au fost semnate de administratorul SRL „Paller Grup” Viorel Minciună, care deținea această funcție la data eliberării facturilor, precum și faptul că actul juridic care a stat la baza eliberării facturilor (contractul din 2 iulie 2015) ar fi ilegal, deoarece acesta a fost semnat din partea SRL „Paller Grup” de către Elmira Ceban, care nu avea calitatea de administrator la data semnării contractului, devenind administrator abia la 21 aprilie 2016.

Ca urmare, în baza actului de control menționat, ignorând dezacordul înaintat de către contribuabil, IFS pe mun. Chișinău a emis decizia nr. 811/2/8 din 19 august 2016, prin care SRL „Tersis - Comp” i-au fost aplicate următoarele sancțiuni: încasarea sumei de 157446 de lei TVA diminuată pentru perioada fiscală L/04/2016, încasarea sumei de 12366 de lei majorare de întârziere conform art. 228 alin. (2) și (3) Cod fiscal pentru neachitarea în termenul stabilit a TVA aferent bugetului de stat, încasarea sumei de 47234 de lei amendă în mărime de 30 % pentru diminuarea TVA conform art. 261 alin. (4) Cod fiscal, încasarea sumei de 1000 de lei amendă pentru prezentarea declarației privind TVA pentru perioada fiscală L/04/2016 care conține informație neautentică, conform art. 260 alin. (3) Cod fiscal, ajustarea valorii cheltuielilor cu suma de 790435 de lei care nu sunt deductibile în scopuri fiscale.

Motivele care au stat la baza emiterii deciziei nr. 811/2/8 din 19 august 2016 corespund motivelor indicate în actul de control fiscal nr. 3-553841 din 24 iunie 2016.

A invocat dezacordul cu decizia IFS pe mun. Chișinău nr. 811/2/8 din 19 august 2016, menționând că urmează a fi anulată, deoarece concluziile acesteia sunt eronate.

Astfel, a relatat că în temeiul contractului din 2 iulie 2015, încheiat între SRL „Paller Grup” în calitate de executor și SRL „Tersis - Comp” în calitate de beneficiar, prima a executat lucrări de elaborare a programelor soft pentru utilaj bancar, care ulterior au fost livrate SRL „Tersis - Comp” conform facturilor menționate.

Costul lucrărilor menționate a fost achitat integral de SRL „Tersis - Comp”, ceea ce se confirmă prin cecurile de încasare a numeralului eliberate de SRL „Paller Grup” în perioada 10 iulie 2015 – 7 aprilie 2016, precum și prin constatările făcute în raportul vizitei fiscale nr. 88 din 18 mai 2015 efectuate de inspectorul DAF Centru al IFS mun. Chișinău.

Tot prin raportul vizitei fiscale nr. 88 din 18 mai 2015 se confirmă că produsul informațional achiziționat de SRL „Tersis - Comp” a fost revândut către SRL „Morex IT” cu adaos comercial, facturile fiscale în cauză fiind reflectate în declarația privind TVA depusă de SRL „Paller Grup” pentru luna martie 2016.

Respectiv, anumite temeuri de fapt pentru a concluziona că operațiunile economice reflectate în facturile fiscale menționate nu sunt reale, nu există.

A remarcat că facturile fiscale au fost semnate de către directorul comercial al SRL „Paller Grup” Elmira Ceban, angajată în această funcție de Viorel Minciună prin ordinul nr. 2-c din 17 iunie 2015.

A evidențiat că este eronată și concluzia organului emitent referitor la pretinsa ilegalitate a contractului din 2 iulie 2015, deoarece atât timp cât nu există o hotărâre judecătorească care să confirme nulitatea contractului, acesta se consideră perfect valabil și produce efectele juridice.

Faptul că contractul din 2 iulie 2015 nu a fost semnat de administratorul SRL „Paller Grup” nu este un argument în susținerea ilegalității contractului, or, acesta a fost semnat de o altă persoană cu funcție de răspundere a SRL „Paller Grup” Elmira Ceban, angajată anterior semnării contractului.

A precizat că sunt eronate și temeiurile de drept expuse în decizia IFS pe mun. Chișinău nr. 811/2/8 din 19 august 2016 în susținerea sancțiunilor aplicate SRL „Tersis - Comp”.

Având în vedere prevederile art. 102 alin. (1) Cod fiscal, a menționat că și SRL „Tersis - Comp” și SRL „Paller Grup” sunt înregistrați ca plătitori de TVA, respectiv, nu există niciun impediment pentru trecerea în cont a TVA pentru livrările impozabile efectuate între acești agenți economici.

Iar reieșind din prevederile art. 102 alin. (6) lit. b) Cod fiscal, a precizat că în speță lipsește un import de mărfuri, prin urmare, această prevedere legală nu are nicio legătură cu operațiunile economice efectuate între SRL „Tersis - Comp” și SRL „Paller Grup”.

Cu referire la prevederile art. 102 alin. (7) Cod fiscal, a relatat că livrarea în privința căreia SRL „Tersis - Comp” a trecut TVA în cont a fost efectuată nemijlocit de SRL „Paller Grup” și nu există temeiuri de a considera că livrarea nu a avut loc în realitate.

Cu referire la pretinsa încălcare a prevederilor art. 19 alin. (1), (2) și (6) din Legea contabilității, a remarcat că facturile fiscale emise de SRL „Paller Grup” conțin mențiuni prevăzute de norma citată, astfel, sunt indicate funcția, numele, prenumele, semnătura directorului comercial Elmira Ceban, deci nu există niciun motiv de a considera că aceasta nu ar fi o persoană responsabilă de efectuarea și înregistrarea faptelor economice.

Prin urmare, odată ce lipsesc temeiuri de a considera că TVA aferentă bugetului a fost diminuată, sunt lipsite de suport și celelalte sancțiuni aplicate prin decizia nr. 811/2/8 din 19 august 2016.

A obiectat că efectuarea controlului reflectat în actul de control fiscal nr. 3-553841 din 24 iunie 2016 a avut loc cu încălcarea prevederilor art. 1 din Legea privind moratoriul asupra controlului de stat nr. 18/2016 în vigoare din 1 aprilie 2016.

La 1 septembrie 2016, SRL „Tersis - Comp” a depus o cerere prealabilă, care prin decizia IFS pe mun. Chișinău nr. 108 din 22 septembrie 2016 a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 3, 5, 14, 16, 21, 26 din Legea contenciosului administrativ, art. 33¹, 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii și anularea deciziei IFS pe mun. Chișinău nr. 811/2/8 din 19 august 2016.

Prin încheierea din 16 mai 2017 a Judecătorie Chișinău sediul Rîșcani, a fost admis în proces Serviciul Fiscal de Stat în calitate de succesor în drepturi al IFS pe mun. Chișinău.

Prin hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Tersis - Comp” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 3 septembrie 2018, SRL „Tersis - Comp”, reprezentată de avocatul Artur Tarlapan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei recurate, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând că aceasta urmează a fi casată.

Instanța de apel a interpretat și aplicat eronat prevederile art. 102 alin. (1), (6), (7) Cod fiscal și art. 19 din Legea contabilității.

Având în vedere prevederile art. 102 alin. (1) CPC și reieșind din analiza circumstanțelor de fapt a pricinii, a precizat că se contată că operațiunile economice între SRL „Tersis - Comp” și SRL „Paller Grup” nu sunt fictive, au avut loc în realitate și au fost executate și achitate integral, contabilizate, prin urmare, SRL „Tersis - Comp” are tot dreptul la trecerea în cont a TVA.

Suplimentar, a reținut că declarația privind TVA prezentată de SRL „Paller Grup” la 26 aprilie 2016, prin prisma art. 188 Cod fiscal, înlocuiește pe cea din 19 aprilie 2016 și produce toate efectele juridice corespunzătoare.

Achitarea sau neachitarea de facto de către SRL „Paller Grup” a TVA la buget nu prezintă relevanță, odată ce, în conformitate cu prevederile art. 169 alin. (2) Cod fiscal, obligația fiscală a contribuabilului ce urmează să fie stinsă de către un alt contribuabil care, conform legislației fiscale, este obligat să rețină sau să perceapă de la primul sumele ce constituie obligația fiscală și să o stingă încetează a fi obligația fiscală a primului și devine obligația fiscală a celui de-al doilea din momentul reținerii sau perceperii.

A relatat că la emiterea deciziei și aplicarea sancțiunilor, organul fiscal s-a călăuzit de faptul că SRL „Tersis - Comp” nu putea dispune de facturile fiscale FA 2133444 din 4 martie 2016, FA 2133449 din 11 martie 2016, FA 2133458 din 16 martie 2016, FA 2133460 din 18 martie 2016, FA 2133462 din 21 martie 2016, FA 2133464 din 23 martie 2016, FA 2133466 din 25 martie 2016 și FA 2133473 din 30 martie 2016 în luna martie 2016, adică la momentul reflectării în evidență contabilă a operațiunilor economice vizate.

Motiv pentru o astfel de concluzie servește faptul precum că blancurile facturilor fiscale de la FA 2133442 până la FA 2133600 au fost predate noului administrator și asociat al SRL „Paller Grup” Elmira Ceban prin actul de predare-primire din 20 aprilie 2016, neutilizate și fără înscrieri.

La acest capitol, a menționat că niciun înscris anexat la materialele dosarului nu confirmă faptul că blaturile de facturi fiscale au fost transmise prin actul de predare-primire din 20 aprilie 2016 anume neutilizate și fără înscrieri.

Nici din explicațiile date de Minciuna Viorel, fostul administrator și asociat al SRL „Paller Grup”, nu reiese cu certitudine că blaturile de strictă evidență, inclusiv facturile fiscale, au fost predate neutilizate.

Mai mult, declarațiile făcute de Minciuna Viorel cu ocazia audierii din 25 mai 2016 urmează a fi apreciate critic din considerentul că la acel moment acesta nu deținea nicio funcție în cadrul SRL „Paller Grup”, care deja era atribuită la categoria de contribuabil delincvent.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 9 iulie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 162), fiind recepționată de reprezentantul recurenteii, avocatul Artur Tarlapan la 4 iulie 2018, ceea ce se confirmă prin ștampila Oficiului Poștal aplicată pe plicul de recepție a deciziei, copia căreia este anexată la recurs (f. d. 169).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 3 septembrie 2018 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Tersis - Comp”, reprezentată de avocatul Artur Tarlapan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „Tersis - Comp”, reprezentată de avocatul Artur Tarlapan, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Tersis - Comp”, reprezentată de avocatul Artur Tarlapan ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Tersis - Comp”, reprezentată de avocatul Artur Tarlapan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic